

Leyla Harici

— Emre Yılmaz · 25 Nisan 2014

saçların beline küseli
iki ayrılık eskittik leyla
güneş ekvatora dik açıyla düştü,
yılda yalnızca iki sefer olur
biraz ağladım
günler uzadı, kısaldı ben ağlarken
fazla içmekten çöken gözaltı çizgilerimi
çocukların erişmemesi gereken bir yere kaldırdım
-tentürdiyot kokulu
uğrak bir acil servis koridoruna mesela-
dört mevsim yaşlandık
şarap lekeli bir güz durdu kapıda
zemheriye kokusu sindi sımsıcak kanyağın

saçların rüzgara küseli
bütün bunlar oldu bitti leyla
ege'nin iç kesimlerinde şiddetli lodos bekleniyordu
sen umursamadın, kendini besledin
bir demet beyaz gül can verdi saksıda
uyudu, uyandı kedi
-mart hariç, o zamanlar kahire'de çiftleşen bir kedi,
sana, sesini istanbul'da duyurabilir-
yanağında kusursuz bir kafiye gibi duran gamzeyi
sakındın her tebessümden
güneş doğdu, ufala ufala battı batıdan
gün ışığının gözlerine bahşettiği
yeşile dokunan mahzun kahveligi
sakındın ben dahil, herkesten

saçların elime küseli
nasırlı parmaklarımda taciz papatyaları leyla
bir fal bu kadar mı güzel çıkmaz?
sevip ya da sevemediğini
takvime sormalı dedim, fala değil
ilkyaza benzer birşey geveliyordu yapraklar

bir tırtılı bile korkutmayan temsili bir yeşil denizi
-gibi bahar. çok ağladım.
milyonlarca su damlası döküldü gökten
adına yağmur dedim geçtim-
seni hala seviyorum
ey gözleriyle gökkubbeyi kışkırtan
adına sevda de geç

emreyılmaz
nisan / 2014